अपहत्य तमस्तीव्रं यथा भात्युदये रविः । तथाऽपहत्य पाप्मानं भाति गङ्गाजलोक्षितः ।
विसोमा इव शर्व्वर्य्यो विपुष्पास्तरवो यथा । तद्वद्देशा दिशश्चैव हीना गङ्गाजलैः शिवैः ।
वर्णाश्रमा यथा सर्व्वे धर्म्मज्ञानविवर्ज्जिताः । क्रतवश्च यथा सोमास्तथा गङ्गां विना जगत् ।
यथा हीनं नभोऽर्केण भूः शैलैः खञ्च वायुना । तथा देशा दिशश्चैव गङ्गाहीना न संशयः ।
त्रिषु लोकेषु ये केचित्प्राणिनः सर्व्व एव ते । तर्प्यमाणाः परां तृप्तिं यान्ति गङ्गाजलैः शुभैः । १७९
यस्तु सूर्य्येण निष्टप्तं गाङ्गेयं पिबते जलं । गवां निर्हारनिर्म्मुक्ताद्यावकात्तद्विशिष्यते ।
इन्दुव्रतसहस्रन्तु यश्चरेत्कायशोधनं । पिबेद्यश्चापि गङ्गाम्भः समौ स्यातां न वा समौ ।
तिष्ठेद्युगसहस्रन्तु पादेनैकेन यः पुमान् । मासमेकन्तु गङ्गायां समौ स्यातां न वा समौ ।
लम्बितावाक्छिरा यस्तु युगानामयुतं पुमान् । तिष्ठेद्यथेष्टं यश्चापि गङ्गायां स विशिष्यते ।
अग्नौ प्रास्तं प्रधूयेत तथा तूलं द्विजोत्तम । तथा गङ्गावगाढस्य सर्व्वपापं प्रधूयते । १८०
भूतानामिह सर्व्वेषां दुःखोपहतचेतसां । गतिमन्वेषमाणानां न गङ्गासदृशी गतिः ।
भवन्ति निर्व्विषाः सर्पा यथा तार्क्ष्यस्य दर्शनात् । गङ्गाया दर्शनात्तद्वत्सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।
अप्रतिष्ठाश्च ये केचिदधर्म्मशरणाश्च ये । तेषां प्रतिष्ठा गङ्गेह शरणं शर्म्म कर्म्म च ।
प्रकृष्टैरशुभैर्यस्ताननेकैः पुरुषाधमान् । पततो नरके गङ्गा संश्रितान् प्रेत्य तारयेत् ।
ते संविभक्ता मुनिभिर्नूनं देवैः सवासवैः । येऽभिगच्छन्ति सततं गङ्गां मतिमताम्बर । १८५
विनयाचारहीनाश्च अशिवाश्च नराधमाः । ते भवन्ति शिवा विप्र ये वै गङ्गामुपाश्रिताः ।
यथा सुराणामम्रतं पितॄणाञ्च यथा स्वधा । सुधा यथा च नागानां तथा गङ्गाजलं नृणां ।
उपासन्ते यथा बाला मातरं क्षुधयाऽर्द्दिताः । श्रेयस्कामास्तथा गङ्गामुपासन्तीह देहिनः ।
स्वायम्भुवं यथा स्थानं सर्व्वेषां श्रेष्ठमुच्यते । स्रोतानां सरितां श्रेष्ठा गङ्गा तद्वदिहोच्यते ।
यथोपजीविनां धेनुर्द्देवादीनां धरा स्मृता । तथोपजीविनां गङ्गा सर्व्वप्राणभृतामिह । १८१०
देवाः सोमार्कसंस्थानि यथा सत्रादिभिर्म्मखैः । अम्रतान्युपजीवन्ति तथा गङ्गाजलं नराः ।
जाह्नवीपुलिनोत्थाभिः सिकताभिः समुक्षितं । आत्मानं मन्यते लोको दिविष्ठमिव शोभितं ।
जाह्नवीतीरसम्भूतां मृदं मूर्द्ध्ना विभर्ति यः । विभर्ति रूपं सोऽर्कस्य तमोनाशाय निर्म्मलं ।
गङ्गोर्म्मिभिरथो दिग्धः पुरुषं पवनो यदा । स्पृशते सोऽस्य पाप्मानं सर्व्वमेवापकर्षति ।
व्यसनैरभितप्तस्य नरस्य विनशिष्यतः । गङ्गादर्शनजा प्रीतिर्व्यसनान्यपकर्षति । १८१५
हंसारावैः कोकरवैरन्यैश्च पक्षिणां । पस्पर्द्धे गङ्गा गन्धर्व्वान् पुलिनैश्च शिलोच्चयात् ।
हंसादिभिः सुबहुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृता । गङ्गां गोकुलसम्बाधां दृष्ट्वा स्वर्गोऽपि विस्मितः ।
न सा प्रीतिर्द्दिविष्ठस्य सर्व्वकामानुपाश्नतः । सम्भवेद्या परा प्रीतिर्गङ्गायाः पुलिने नृणां ।
वाङ्मनःकर्म्मजैर्यस्तः पापैरपि पुमानिह । वीक्ष्य गङ्गां भवेत्पूतो अत्र मे नास्ति संशयः ।
सप्तावरान् सप्त परान् पितॄंस्तेभ्यश्च ये परे । पुमांस्तारयते गङ्गां वीक्ष्य स्पृष्ट्वाऽवगाह्य च । १८२०